

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/96/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010225
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3117010225.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. augusta 2017 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne vo veci odsúdeného

C. C.

nar. X.X.XXXX v S., trvale bytom S., Q. č. XXXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6Pp/56/2017 zo dňa 15.5.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr.por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a podľa § 415 ods. 1 Tr.por. a § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. sa návrh odsúdeného C. C. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 3T/111/2012 zo dňa 19.2.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp.zn. 2To/45/2013, zo dňa 29.5.2013 a rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 3T/92/2011 zo dňa 8.11.2011 v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina sp.zn. 3T/92/2011 zo dňa 4.2.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1 Tos/22/2014 zo dňa 18.3.2014, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Odsúdený C. C. vykonáva tresty odňatia slobody uložené mu rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 3T/111/2012 zo dňa 19.2.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp.zn. 2To/45/2013, zo dňa 29.5.2013 a rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 3T/92/2011 zo dňa 8.11.2011 v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina sp.zn. 3T/92/2011 zo dňa 4.2.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1 Tos/22/2014 zo dňa 18.3.2014. Koniec trestu pripadá na deň 14.8.2019. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Pp/56/2017 zo dňa 15.5.2017 bol odsúdený podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. z výkonu uložených trestov podmiennečne prepustený a bola mu uložená skúšobná doba na 30 mesiacov.

Uznesenie súdu prvého stupňa nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo v zákonnej lehote napadnuté sťažnosťou prokurátora. V písomných dôvodoch prokurátor namietal, že súd pri svojom rozhodovaní dostatočne neprihliadol k tomu, že odsúdený bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný pre trestnú činnosť majetkového a násilného charakteru a predchádzajúce odsúdenia nemali na neho prevýchovný účinok. Trest, ktorý v súčasnosti vykonáva je v poradí tretím odsúdením pre trestný čin lúpeže. U odsúdeného neexistuje dostatočná záruka, že sa po prepustení na slobodu opätovne nedopustí obdobného konania. Žiadal preto, aby krajský súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Spis bol na rozhodnutie o sťažnosti predložený krajskému súdu až dňa 9.8.2017.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Súd prvého stupňa síce správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť pred súdom vyjadriť k dôvodom, pre ktoré navrhuje svoje podmiennečné prepustenie, ako aj k písomnému hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Na verejnom zasadnutí zistené skutočnosti však prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil. Nadriadený súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že z hľadiska dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody, bola splnená formálna podmienka pre podmiennečné prepustenie, t.j. lehota na podanie návrhu.

Odvolačiemu súdu však nie je zrejmé, prečo prvostupňový súd dospel k záveru, že je splnená aj materiálna podmienka, t.j. odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie na slobode riadny život. Súd svoj záver odôvodnil tým, že odsúdený preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu a neexistenciou príliš veľkého rizika recidívy. Napokon poukázal na hodnotenie ústavu. Podľa tohto odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a zároveň sa odporúča odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Krajský súd však po preskúmaní veci dospel k záveru, že u odsúdeného nemožno očakávať, že po podmiennečnom prepustení bude viesť riadny život a tým bude dovŕšená jeho náprava na slobode. Na prevýchovu odsúdeného už bolo v minulosti pôsobené nepodmiennečnými trestami odňatia slobody, následne sa dopustil ďalšej trestnej činnosti a bola mu daná možnosť prevýchovy uložením trestov odňatia slobody s podmiennečným odkladom, v priebehu skúšobnej doby sa však neosvedčil a bolo mu nariadené tresty vykonať. Z uvedeného je zrejmé, že viesť riadny život sa mu nepodarilo ani pod hrozbou premeny podmiennečného trestu, a následne viackrát zlyhal. Záruky, že povedie na slobode riadny život a v priebehu skúšobnej doby podmiennečného prepustenia sa osvedčí, sú teda podľa názoru krajského súdu minimálne. Všetky tieto okolnosti dokresľujú celkový negatívny obraz osoby odsúdeného, a vzbudzujú vážne pochybnosti o jeho schopnosti viesť v budúcnosti riadny život. Iné podmienky vedenia riadneho života sú totiž v podmienkach ústavu na výkon trestu a iné už po prepustení na slobodu.

Z takto rozvedených dôvodov preto krajský súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vo veci rozhodol sám tak, že návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.